

**ஆபஸ்தம்ப
க்ருஷ்ய ஸூத்ரம்
ஓர் ஆய்வு
தீவஞர் ப்ரீநவாஸன்**

தோற்றுவாய்

“லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாத யாழ்வு மத்யமாம்
அஸ்மத் ஆசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்”

ஸ்ரீயஃபதியும் அவாப்தஸமஸ்த காமஜுமான எம்பெருமான் க்ருபையை முன்னிட்டு, அவனது கருணையால் வழங்கப்பட்ட கர்ண களேபரங்களைக் கொண்டு, அவனது ஆஜைகளுக்காகிய சாஸ்த்ரங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள ஆஜைகளுக்காகிய, அநுஜைகளுக்காகிய அனைத்து கர்மங்களும் செய்யப்படவேண்டும் என்பது ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தம்.

“சாதுர்வரணம் மயாச்ருஷ்டம்” என்று ஸ்ரீபகவத் கீதையில் எம்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி, அந்த நான்கு வர்ணத்தாரும் பின்பற்ற வேண்டிய கடமைகளையும், அவற்றை அநுஷ்டிக்க வேண்டிய முறைகளையும் ‘சாஸ்த்ரம்’ என்ற பெயரில் ரிஷி களால் வறையறை செய்து வழங்கப்பட்டுள்ளன.

சாஸ்த்ரங்கள் எண்ணிறந்தவை. அவற்றில் மிக முக்கியமானது “வர்ணாஸ்ரம தர்ம சாஸ்த்ரம்” ஆகும். அதில் கண்டுள்ளபடி;

ருக், யஜுர், ஸாமம், அதர்வம் என வேதங்கள் நான்காகும்.

ருக் வேதத்திற்கு – ஆஸ்வலாயனம், கௌஷீதகம் என்று இரு ஸுத்திரங்கள்.

யஜுர் வேதத்தில் க்ருஷ்ண – சுக்ல என இரு பிரிவுகள் உள்ளன.

க்ருஷ்ண யஜுர் வேதத்திற்கு போதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், பாரத்வாஜம்,

ஸத்யாஷாடம், வைகானஸம் என்று ஐந்து ஸுத்திரங்கள் உள்ளன.

சுக்ல யஜுர் வேதத்திற்கு – காத்யாயனம் என்று ஒரு ஸுத்திரம்.

ஸாம வேதத்திற்கு – த்ராஹ்யாயனம், கஜமனியம் என இரு ஸுத்திரங்கள்.

ஸுத்திரம் என்பதன் பொருள் நூல் என்பதாகும். ஸுத்திரம் என்பது ஒரு வகை இலக்கியம். சுருங்கச் சொல்லி விரிவாக விளக்குவது சூத்திரத்தின் தன்மையாகும். சூத்திரத்தை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்வது மிகவும் எளிதாகும்.

ஸுதீரங்கள் இரு வகைப்படும்:

1) கல்ப ஸுதீரம் - மூன்று அக்திகளில் செய்யப்படவேண்டிய ச்ரேஸத கர்மாக்களான யாக யஜ்ஞங்களைப் பற்றிக் கூறுவது கல்ப ஸுதீரம் ஆகும்.

2) க்ருஹ்ய ஸுதீரம் - ஓரே அக்தியில் செய்யப்படவேண்டிய ஸம்ஸ்கார - ஸ்மார்த்த - கர்மாக்களைப்பற்றி விவரிப்பது க்ருஹ்ய ஸுதீரம்.

ப்ராஹ்மண, கூத்தரிய, வைச்யர்கள் இரு ஜன்மத்தினர் என்று கூறப்படுவர். பிறப்பினால் ஒரு ஜன்மமும், 40 ஸம்ஸ்காரங்களால் மற்றொரு பிறவியும் எடுத்தலால் இவர்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றனர். இவனே வேத சாஸ்த்ர அப்யாஸத்தால் விப்ரன் ஆகிறான். இம்மூன்றும் ஒன்று சேர்ந்தால் அவன் ச்ரோத்ரியன் ஆகிறான். இந்த ச்ரோத்ரியனே மனிதர்களில் சிறந்தவன். அதிலும் அவன் ஆசையற்றவனனால் மிகமிகச் சிறந்தவன். தைத்ரீய உபநிஷத் கூறும் ஆனந்த ஸோபாநத்தில் இவனே முதற்படி. வைச்வதேவத்தில் "அகாமோபஹதாய ச்ரோத்ரியாய ஸ்வாஹா" என இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக ஒரு ஹோமம் செய்யப்படுகிறது.

"ஸத்யம் வத", "தர்மம் சர" என்று நம்முடைய வேதம் சொல்லுகிறது.

தர்மத்தைச் செய்தோமானால் அதனால் லோகத்துக்கே கேஷமம், நமக்கும் கேஷமம்.

"பகவான் தர்மஸ்ய ப்ரபுரஸ்யுத:"

"தர்ம ஸம்ஸ்தாபனார்த்தம் ஸம்பவாமி"

"ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:"

"தர்மயோநி: ஜநார்தன:"

என்றெல்லாம் தர்மத்தோடு ஸம்பந்தப்படுத்தியேதான் பகவானைச் சொல்கின்றன இதிகாச புராணங்களெல்லாம். தர்மத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் பகவானை அடைய முடியும். தர்மம் இல்லையானால் பக்தி இல்லை, தர்மம் இல்லையானால் ஜ்ஞானம் இல்லை. தர்மத்தை விட்டுவிட்டால் பக்தியினால் மட்டும் பகவான் சந்தோஷப் படமாட்டான்! அப்படிப்பட்டவர்களை "எனக்கு துரோகி" என்கின்றான் பகவான்.

விசிஷ்டாத்வைதம் - க்ருஹ்ய ஸுதீரம் தொடர்பு?

ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் அருளிச்செய்துள்ள "ரஹஸ்ய ரத்நாவளி" யில்,

எம்பெருமானிடத்துச் சரணடைந்தவனான சேதனன் “க்ருதக்ருத்யன்” அதாவது செய்யவேண்டிய அனைத்தையும் செய்து முடித்தவன், இனி அவன் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை என்கிற தகுதியைப் பெற்ற ப்ரபந்நனைப்பற்றி 11 மற்றும் 12ம் ச்லோகத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

11. இப்படி கூதகூயனான ப்ரபந்நனுக்கு வர்ண-ஆசிரம-ஆசிரமங்கள் நிகளான கைங்கர்ய விசேஷங்கள்.

12. இவனுக்கு “ஆஜ்ஞா - அநுஜ்ஞா - சிஷ்யங்களான கைங்கர்யங்கள் எல்லாம் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனங்கள்” என்று அருளிச்செய்துள்ளார். இதற்கான வ்யாக்யானமாக அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளதாவது:

இப்படி க்ருதக்ருத்யனான ப்ரபந்நனுக்கு வர்ணாசிரமாத்ரி தர்மங்கள் ஸ்வதந்த்ர ஆஜ்ஞா ஸித்தங்களான கைங்கர்ய விசேஷங்கள்.

ப்ரபத்தியைச் செய்தவன் “க்ருதக்ருத்யன்” எனப்படுகின்றான். இச் சொல்லுக்குச் செய்யவேண்டியதைச் செய்து முடித்தவன் என்று பொருள். இவன் ப்ராஹ்மணன் க்ஷத்ரியன் என்ற முறையில் உள்ள தன் ஜாதிக்கும் ப்ரஹ்மசர்யம், இல்லறம் போன்ற ஆசிரமங்களுக்கும் ஏற்றவாறு சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைச் செய்தேயாகவேண்டும். சாஸ்த்ரமென்பது என்ன? ஸ்வதந்த்ரனான எம்பெரமானுடைய கட்டளைகள் தானே! இந்தக் கடமைகளை ப்ரபந்நன் வேறொரு பலனைக் கருதி செய்யவில்லையென்பது உண்மைதான். ஆனால் இவற்றைச் செய்யாவிடில் எம்பெருமானது கட்டளையை மீறிய குற்றத்துக்கு இவன் ஆளாக வேண்டும்.

இந்த ப்ரபந்நனுக்கு சேதன - அசேதந - ஈச்வரர்களாகிய தத்துவங்களைப் பற்றியும், உபாயங்களைப் பற்றியும் நிச்சயமான ஞானம் இருக்கின்றது. வேறு தெய்வத்தைத் தொழுதல் முதலிய குற்றங்கள் இவனிடம் கிடையா. இவன் தனக்குள்ள சக்தியை ஒளிக்காமல் இயன்றளவுக்கு வர்ணாசிரம தர்மங்களைச் செய்தேயாகவேண்டும். விடமுடியாது. அவற்றைச் செய்வது எம்பெருமான் உகந்த கைங்கர்யத்தைச் செய்ததாகும்.

எம்பெருமானது கைங்கர்யத்திலேயே சுவைகண்ட ப்ரபந்நன், வர்ணாசிரம தர்மங்களை எதற்காகச் செய்யவேண்டும்? என்று கேட்கக்கூடாது. இத்தகைய ப்ரபந்நனைக் குறித்தே பல சாஸ்த்ரங்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றன.

ப்ரபந்நன் காம்யங்களான (இம்மைப்பயனுக்குரிய) கர்மங்களைச் செய்யக்கூடாது.

ஸந்த்யாவந்தனம் முதலிய நித்ய கர்மங்களையும், சிராத்தம் முதலிய நைமித்திக கர்மங்களையும் ப்ரபந்நன் செய்தேயாகவேண்டும். தர்மம் குலையாமைக்கும், குலப்பெருமையைக் காக்கவும், உலகத்தார் இவனைப்பார்த்து கெடாதிருக்கவும், வர்ணாச்ரம தர்மங்களின் வரையறை அழியாதிருக்கவும், திவ்யதம்பதிகள் உகப்புக்காகவும் புத்திமனாய் உள்ள ப்ரபந்நன் வைதிகமான கடமைகளை மீற மனத்தால்கூட நினைக்கக்கூடாது என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் முதலிய பெரியோர்கள் அருளிச்செய்துள்ள நித்ய க்ரந்தங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவனுக்கு ஆஜ்ஞா - அநுஜ்ஞா ஸித்தங்களான கைங்கர்யங்களெல்லாம் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனங்கள்.

ப்ரபந்நன் ப்ரபத்திக்குப் பிறகு இங்கு இருக்கும் நாள்வரை செய்யும் கைங்கர்யங்கள் இரு வகைப்படும்: 1)ஆஜ்ஞா கைங்கர்யம் 2)அநுஜ்ஞா கைங்கர்யம்.

1)ஆஜ்ஞா கைங்கர்யங்களாவன: சாஸ்திர்தில் செய்க்கூடாது என்று விலக்கப்பட்டவற்றை செய்யாதிருத்தல் மற்றும் செய்யதேயாகவேண்டும் என்பவற்றைச் செய்தல். அதவாவது ப்ராஹ்மண்யம் முதலிய ஜாதிக்கும், ப்ரஹ்மச்சர்யம் முதலிய ஆச்ரமத்துக்கும் ஏற்றவாறு சுத்தமான ஆஹாரத்தையே உண்ணல் - ஆசாரங்களில் வரையறை - பாபங்களைச் செய்யாதிருத்தல் முதலியனவாம். இவற்றைச் செய்வதால் தனிப்பட்ட பலன் இல்லை. செய்யாவிடில் பாபம் உண்டு. ஆதலின் இவை ஆஜ்ஞா கைங்கர்யங்கள் எனப்படும்.

2) அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களாவன : ஆஜ்ஞா கைங்கர்யங்களுக்குப் போக எஞ்சிய அவகாசங்களில் எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களை அநுஸந்தித்தல் - அவனைத் துதித்தல் - அவன் திருநாமங்களைக் கூறுதல் - ஸந்நிதியைப் பெருக்குதல் - மெழுகுதல் - திருமாலை கட்டி ஸமர்ப்பித்தல் - திருவிளக்கு ஏற்றுதல் முதலியன.

மற்றொரு வகை: அறிவு வளர்ச்சிக்காக வேத நூல்கள், இதிஹாச புராணங்கள், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்கள், ஆசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் (நூல்கள்) இவைகளை ஸேவித்தல் (வாசித்தல்) பயிற்றிவித்தல் முதலியன. செயல் உருவான அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களைக் விட அறிவு வளர்ச்சிக்கான அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களே முக்கியமானவை என்று “ப்ரதான சதகத்தில்” ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் அருளிச் செய்துள்ளார்.

இவ்வாறான அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களை இஷ்டமுள்ளபோது செய்யலாம். இஷ்டம் இல்லாதபோது செய்யாதுவிடலாம். இதனால் பாபம் வராது. இப்படி இருப்பதுவே இவற்றுக்கு ஏற்றம். ஆதலின் இவையெல்லாம் அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்கள் எனப்படுகின்றன.

இந்த இருவகைக் கைங்கர்யங்களும் எல்லாவகை பந்துவாய் எல்லோருக்கும் தலைவனான எம்பெருமானுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியை விளைவிப்பன. கணவனிடம் மிக்க அன்பு கொண்ட பதிவிரதையான மனைவி அவனுக்குப் பணிவிடை முதலியனவற்றைச் செய்கின்றாள். அவள் கணவனது மகிழ்ச்சியையன்றி வேறு எப்பயனையும் கருதுவதில்லை. முக்திபெற்றவன் மோக்ஷத்தில் எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யங்கள் செய்கின்றான். அதற்கு எம்பெருமானது உகப்பன்றி வேறு பயன் இல்லை. இவ்வாறே ப்ரபந்நன் இங்கு இருக்கும் நாள்வரை செய்யும் இந்த இருவகைக் கைங்கர்யங்களுக்கும் எம்பெருமானது உகப்பன்றி வேறு எப்பயனையும் கருதமாட்டான். செய்யும் கைங்கர்யங்களுக்குப் பயன் அக் கைங்கர்யங்களே என்று கருதிச் செய்வதானல் செய்யும்போதும் அக்கைங்கர்யங்கள் மிக்க இன்பத்தைப் பயக்கும்.

மற்றும் ப்ரஸ்தான த்ரையங்களில் ஒன்றான ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் பகவான்

“சீருதி ஸ்ம்ருதிர் மமை வாக்யஃ யஸ்தாம் உல்லங்க்ய வர்த்ததே

ஆஜ்ஞாச்சேதி மம த்ரோகி மத் பக்தோபி ந வைஷ்ணவஃ”

என்று அருளிச்செய்துள்ளான். அதாவது - “பகவத் பக்தி இருக்கின்றது என்ற அகம்பாவத்தினால் எவன் தர்மத்தை விட்டுவிடுகிறானோ அவன் எனக்குத் துரோகி” என்று பகவான் சொல்லுகிறான். தர்மத்தினுடைய அடிப்படையில்தான் பக்தி. தர்மத்தினுடைய அடிப்படையில்தான் ஜ்ஞானம் எனும்பொழுது, அதற்கு அடிப்படை மனிதப் பண்பு! மனிதப் பண்பு இல்லாதவன் எந்தக் கருமமும் செய்ய அருகதையில்லை. மனிதன் மனிதப் பண்புடன் இருப்பதே தர்மம் ஆகும். தர்மம் என்பது ஸ்வபாவம் அதாவது பண்புகெடாத மனித இயல்பு. மனித ஸ்வபாவம் இவை என்று நிர்ணயம் செய்து, ரிஷிகள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். மனித ஸ்வபாவம் என்பது ப்ரத்யேகமாக ப்ராஹ்மண சமூகத்துக்கு மட்டுமன்றி, உலகிலுள்ளோர் அனைவருக்கும் உரித்தானதாகும். அவரவர்களுக்குரிய தர்மத்தை அறிந்து அதன்படி நடக்கவேண்டும். தர்மத்துக்கு எது ப்ரமாணம் எனில் வேதம்தான் ப்ரமாணம். “வேதாஃ ப்ரமாணம்” என்று மனு முதலிய பெரியோர்கள் ‘தர்மத்துக்கு வேதம்தான் ப்ரமாணம்’ என்று சொன்னார்கள். “வேதாஸ் சாஸ்த்ரம் பரம் நாஸ்தி” என பல உதாரணங்களைக் கூறலாம். அத்தகைய வேதத்தில் உள்ள தர்மத்தை

நமக்கு விளக்குவதற்காகத்தான் ரிஷிகள் ஸ்ம்ருதிகளைத் தோற்றுவித்தார்கள். எனவே ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி இவை இரண்டும் ப்ரமாணம் ஆகின்றன. எனவே ச்ருதி ஸ்ம்ருதி இவ்விரண்டையும் அநுஷ்டானத்தில் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது விசிஷ்டாத்வைதத்தின் தலையாய கோட்பாடுகளில் ஒன்று.

க்ருஹ்ய ஸூத்ரம் – விளக்கம்

அநுஷ்டானத்தில் கொண்டுவரவேண்டியதான ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதிகளைச் சுலபமாக மனதில் இருத்த, நினைவில் வைக்க, சுருக்கமான ஸூத்ர வடிவை ரிஷிகள் தேர்ந்தெடுத்தனர். ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி இவை அளவற்றதாய் இருப்பதனால், அவற்றை நிர்ணயம் செய்து மனித வர்கத்திற்கு உபகரிப்பதற்காக தர்மஸூத்திரக்காரர்கள் ஏற்பட்டனர்.

போதாயன, ஆபஸ்தம்ப, ஹிரண்யகேசி, பாரத்வாஜ, ஸாங்க்யாயன, கௌஸீதகீ, பாஸ்கர, மாநவ, காடக, கோபில, காதிர, ஜைமினீய, கௌசிக என்று பல க்ருஹ்ய ஸூத்ரங்கள் உள்ளன.

இவர்களில், ஆபஸ்தம்பர் போதாயனர் போன்றோர் ப்ரசித்தமானவர்கள். அந்தந்த வேதங்களுக்குத் தனித் தனி ரிஷிகளால் ஸூத்ரங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ருக் வேதத்திற்கு ஆச்வலாயனர் ஸூத்ரகாரர். யஜுர் வேதத்திற்கு ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர், சத்யாஷாடர் முதலியோர் ஸூத்ரகாரர்கள். சுகல் யஜுர்வேதத்திற்கு காத்யாயனர், ஸாம வேதத்திற்கு த்ராஹ்யாயனர் அவர்கள் ஏற்படுத்திய ஸூத்திரங்கள், அவற்றின் அடிப்படையிலேயே தற்பொழுது உள்ள ப்ரயோகங்கள் யாவும் அமைந்திருக்கின்றன. ஸூத்ரகாரர்கள் தர்ம ஸூத்ரம், க்ருஹ்ய ஸூத்ரம், ச்ரௌத ஸூத்ரம், சுல்ப ஸூத்ரம் என்று நான்கு விதமாக கர்ம காண்டத்தை பிரித்துள்ளார்கள். அவற்றில் தர்ம ஸூத்ரம் என்பது வர்ணாச்ரம தர்மங்களையும் அதற்கு வேண்டிய ப்ராயச்சித்தம் முதலியவைகளையும் சொல்கின்றது. “அதாதோ தர்ம ஜிஜ்ஞாஸா” என்று ஆரம்பித்து தர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஜைமினி ஸூத்ரம் கூட ச்ரௌத விஷயங்களைச் சொல்லக்கூடியது. இதில் பூர்வ மீமாம்ஸா ஸூத்ரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. வர்ணாச்ரம தர்மங்களைச் சொல்லக்கூடிய தர்ம ஸூத்ரங்கள், அநுஷ்டானத்தில் ஒரு

க்ருஹஸ்தன் செய்ய வேண்டிய என்னென்ன ஸம்ஸ்காரங்கள் உள்ளனவோ அவற்றையெல்லாம் முறைப்படுத்தி வழங்குவதே “க்ருஹ்ய ஸூத்ரம்” ஆகும். அதாவது - கர்பாதானத்திலிருந்து ஆரம்பித்து கர்பாதானம், ஸீமந்தம், உபநயனம் போன்ற என்னென்ன க்ரியைகள் நாம் அநுஷ்டிக்கிறோமோ அவைகளை சூசிபிக்கிற ஸூத்ரங்கள் க்ருஹ்ய ஸூத்ரங்கள் ஆகும்.

சீரௌத சூத்ரமாவது - யாகங்கள் எப்படிச் செய்வது என்பதை சொல்லும்படியான ஸூத்ரங்கள். நாம் செய்யக்கூடிய க்ருஹஸ்த தர்மங்களுக்கெல்லாம் ‘ஸ்மார்த்த கர்மா’ என்று பெயர். யாகங்கள் ப்ரத்யேகமான விஷயம். மிகச் சிலரே தற்போது யாகங்கள் செய்கின்றனர். ஆனால் உபநயனம், விவாஹம் போன்றவை அனைவரும் அவசியம் கடைபிடிக்கவேண்டிய கர்மாக்கள் ஆகும். இதனால் சீரௌத ஸூத்ரத்தைக் காட்டிலும் க்ருஹ்ய ஸூத்ரம் முக்யம் என்று தோன்றும். ஆனால் தர்ம சாஸ்த்ரகாரர்கள் யாகத்தைச் செய்யவதற்கு தகுதியை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளவே உபநயனம், விவாஹம் முதலியவைகள் என்று சொல்லியிருப்பதனால் யாகங்களைச் செய்ய சொல்லுகிற சீரௌத ஸூத்ரங்களே முக்யம் என்று கொள்ளலாம்.

இறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட சுல்ப ஸூத்ரம் என்பது - யாக சாலைகள் எல்லாம் எப்படி அமைக்கப்படவேண்டும், அக்நி குண்டங்கள் எப்படி அமைக்கவேண்டும் யாக பாத்ரங்கள் எல்லாம் எப்படித் தயார் செய்யவேண்டும் என்பதையெல்லாம் பற்றிய ஒரு தனி சாஸ்த்ரம் சுல்ப ஸூத்ரம். ரிஷிகள் தமக்கு எந்த பலனையும் கருதாது, மிகுந்த சிரமம் மேற்கொண்டு நமக்குத் தர்மங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கர்பாதானம் என்பது ‘என்று எப்போது ஒரு பெண்ணிடம் ஒரு புருஷன் நிஷேகம் செய்கிறானோ அதை வேத மந்த்ரத்தோடு பண்ணவேண்டும்’ என்று நிஷேகம் உள்ளிட்டவைகளுக்கும் ரிஷிகள் ஆச்சர்யமாக மந்த்ரங்களையும், ப்ரயோகங்களையும் அமைத்து வழங்கியுள்ளனர். இந்த ஸ்தூலமான சரீரம் தந்தையும் தாயும் சேர்ந்தது. இதற்குள் ஒரு வைதீகமான ஸ்வரூபம் இருக்கின்றது. அந்த வைதீக ஸ்வரூபமே பரப்ரஹ்மத்தின் சேஷமாகிய ஆன்மாவாகும். வேத ஸம்ஸ்காரங்களால் பண்படுத்தப்பட்ட ஆன்மா சேஷியான பரப்ரஹ்மத்தை அடையவேண்டும் என்ற ஜ்ஞானத்தைப் பெறுகின்றது.

கர்பாதானத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேதம், அந்த கர்பம் 3 மாதம் ஆகிவிட்டால் பும்ஸவனம், 8 மாதம் ஆகிவிட்டால் ஸீமந்தம், என்று 40 ஸம்ஸ்காரங்களும் தொடர்ந்து வேதத்தாலேயே செய்யப்படவேண்டும் என்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன.

40 ஸம்ஸ்காரங்கள்

இந்த ஸம்ஸ்காரங்கள் எதற்கு என கேட்கப்படுமானால்; தங்கம் தங்கமாகவே வெட்டி எடுக்கப்பட்டாலும், அதை ப்ரகாசிக்கச் செய்ய ஸ்புடம் போடவேண்டும். அதுபோல் ஸம்ஸ்காரங்களை முறைப்படி பண்ணப் பண்ணப் ப்ரஹ்ம தேஜஸ் உண்டாகும்.

கௌதம தர்ம ஸூத்ரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள 40 ஸம்ஸ்காரங்கள்:

“கர்பாதான, பும்ஸவன, ஸீமந்தோன்னயன, ஜாதகர்ம, நாமகரண, அன்னப்ராசன, செளள, உபநயன சத்வாரி வேதோ வ்ரதாதிபி: ஸ்நாநம், ஸஹதர்மசாரிணி ஸம்யோக: பஞ்சாநாம் யஜ்ஞானாம் அநுஷ்டானம் தேவ,பித்ரு, மநுஷ்ய, பூத, ப்ரஹ்மணாம் யேதேஷாம் ச அஷ்டகா பார்வண: ச்ராத்தம் ச்ராவணீ, ஆக்ரஹாயணீ ச சைத்ரீ ஆச்வயுஜீ ஸ ப்த பாக யஜ்ஞ ஸம்ஸ்தாந் அக்நியாதேயம் அக்நிஹோத்ரம் தர்ச பூர்ணமாஸௌ ஆக்ரயணம், சாதுர்மாஸ்யாநி நிரூட பசுபந்த: ஸௌந்த்ராமணி ஸப்த ஹவிர் யஜ்ஞ ஸ மஸ்தான் அக்நிஷ்டோம:, அத்யக்நிஷ்டோம:, உக்த்ய:, ஷோடசீ, வாஜபேய:, அதிராத்ர:, ஆப்தோர்யாம இதி ஸப்த ஸோமஸம்ஸ்தா இத்யேதே சத்வாரிம்ச ஸம்ஸ்காரா:”

என்று 40 ஸம்ஸ்காரங்களின் பட்டியல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் பாதி ஸ்மார்த்த கர்மா, பாதி யஜ்ஞங்களான ச்ரௌத கர்மா. இவ்வாறாக 40 ஸம்ஸ்காரங்களாலே பண்படுத்தப்பட்டவன் ஜ்வலிக்கிறான். ஒரு ஸம்ஸ்காரத்தை ஒருத்தன் செய்யாவிட்டால் அடுத்த ஸம்ஸ்காரத்துக்கு அவனுக்கு தகுதி கிடையாது.

40 ஸம்ஸ்காரங்களாவன:

1.கர்பாதானம்	2.பும்ஸவனம்	3.ஸீமந்தம்	4.ஜாதகர்ம
5.நாமகரணம்	6.அன்னப்ராசனம்	7.சௌளம்	8.உபநயனம்
9.ப்ராஜாபத்ய வ்ரதம்	10.ஸௌம்ய வ்ரதம்	11.ஆக்நேயவ்ரதம்	12.வைச்வதேவவ்ரதம்

13.ஸமாவர்தனம்	14.விவாஹம்	15.தேவயஜ்ஞம்	16.பித்ருயஜ்ஞம்
17.மனுஷ்ய யஜ்ஞம்	18.பூத யஜ்ஞம்	19.ப்ரும்ம யஜ்ஞம்	20.அஷ்டகா,அந்வஷ்டகா
21.பார்வணம்	22.ஸ்தாலீபாகம்	23.ஆக்ரஹாயணீ	24.சீராவணீ
25.சைத்ரீ	26.ஆச்வயுஜீ	27.அக்நியாதானம்	28.அக்னிஹோத்ரம்
29.தர்ச,பூர்ணமாசம்	30.ஆக்ரயணம்	31.சாதுர்மாஸ்யம்	32.நிஹுட பசுபந்தம்
33.ஸௌத்ராமணி	34.அக்னிஷ்டோமம்	35.அத்யக்னிஷ்டோமம்	36.உக்த்யம்
37.ஷோடசீ	38.வாஜபேயம்	39.அதிராத்ரம்	40.அப்தோர்யாமம்.

ஸ்மார்த்த கர்மாக்கள் யாவும் ஒரே அக்நியில் செய்யப்படவேண்டியவை என்பதால் இவற்றுக்கான மந்திரங்கள் அடங்கிய தைத்ரீய யஜுஸ் சாகையைச் சேர்ந்த தொகுதிக்கு “ஏகாக்நி காண்டம்” என்று பெயர்.

முகவுரை

“பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம் பாகவத ஸேவா”

“இன்புற்ற சீலத்து இராமாநுச என்றும் எவ்விடத்தும்
என்புற்ற நோயுடல்தோறும் பிறந்திறந்து எண்ணரிய
துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவதொன்றுண்டு உன்தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி என்னையங்காட்படுத்தே” - இராமாநுச நூற்றந்தாதி

இந்த பாசுரத்தின் பொருள் மனதில் பதிந்த நாள் முதல், மானவ கைங்கர்யம் செய்வதே இப்பிறவிப்பயன் என்னும் நோக்கம் உறுதியாயிற்று.

இந்த எண்ணத்தை பெரிதும் தூண்டுவதாய் அமைந்தது
“செயல் உருவான அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களைக் விட அறிவு வளர்ச்சிக்கான அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களே முக்கியமானவை” என்று “ப்ரதான சதகத்தில்” ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் அருளிச்செயல்.

“அரங்கின்றி வட்டாடியற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டிக் கொளல்” எனும் குறளுக்கிணங்க
அடியேன் பணியாற்றும் துறையில் எம்பெருமான் க்ருபையினால், பொக்கிஷம் போன்ற, அரும்பெரும் நூல்கள் கிடைக்கப்பெற்றதும், அவற்றுக்கான விளக்கங்களை மஹான்களிடம் உபந்யாஸமாக அறியக் கிடைத்ததும், இந்த ஞான பொக்கிஷத்தை

உலகுக்கு உபகரிக்கவேண்டும் என்ற பேரவாவினாலும், அடியேனுடைய ஆவலை அங்கீகரித்து இந்தத் தலைப்பிலேயே ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ள அநுமதி பெற்றுத் தந்த வைணவத்துறைத் தலைவர் **Dr. M.A.வெங்கடக்ருஷ்ணன்** அவர்களின் பெரும் கருணையாலும் இது ஸாத்தியமாயிற்று.

சாஸ்த்ரமும் ஸம்ப்ரதாயமும்

சாஸநாத் சாஸ்த்ரம் என்பர். இதைச் செய் அதைச் செய் என விதித்து சாஸனம் செய்வதால் இதற்கு சாஸ்த்ரம் என பெயர் வந்தது என்பர். “ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத” (குளித்தபின் சாப்பிடு) என சாஸ்த்ரம் பகர்கிறது. நமக்குத் தெரிந்த விஷயங்களை சாஸ்த்ரம் கூறாது. மற்றும் சாஸ்த்ரத்தில் இப்படித்தான் செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு சொன்ன விஷயங்கள் தவிர மற்ற விஷயங்களை அவரவர் விருப்பப்படி செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் விருப்பப்படி செய்ய முற்படும்போது சிலசமயம் சாஸ்த்ரம் இப்படித்தான் செய்யவேண்டும் என்று கூறிய விதியை மீறும்படி ஆகிவிடும். மற்றும் எங்கோ ஓரிடத்தில் வகுத்துச் சொன்ன விஷயம் வேறொரு இடத்திற்குப் பொருந்துமானால் அதை அநுசரிக்கவேண்டும். ஏழை, பணக்காரன், பலவான், சக்தியற்றவன், நோயாளி என வெவ்வேறு தரத்திலுள்ளவருக்குத் தக்கபடி சாஸ்த்ரம் வெவ்வேறு விதிகளைச் சொல்லக் கூடியது. ஆகையால் சாஸ்த்ரம் மிகவும் நுட்பமானது. எனவே சாஸ்த்ரத்தை அநுசரித்து கர்மாக்களை ஈடுபாட்டுடன் செய்யவேண்டுமானால், அதில் சாஸ்த்ரத்தை மீறாத ஐம்புலன்களுக்கும் உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய கலையம்சம் நிறைந்த பல்வேறு அம்சங்களைப் புகுத்தி, பண்படுத்தி, சாஸ்த்ரம் விதித்ததால் கடமைக்காகச் செய்கிறோம் என்ற எண்ணம் ஏற்படாமல், சோர்வின்றி, உற்சாகத்துடனும், உவகையுடனும் கர்மாவை அநுஷ்டிக்கத் தக்கவகையில் செம்மைப்படுத்திக் கொடுத்ததே ஸம்ப்ரதாயம் ஆகும். ஸம்யக் ப்ர தாயம் - ஸம்ப்ரதாயம். தாயம் என்றால் சொத்து. ஸம்யக் என்றால் மிக நன்றாக பண்படுத்தப்பட்டது என்று பொருள். எனவே கர்மாக்களை அநுஷ்டிக்கும் விதங்களை நம்முன்னோர் இப்படி பண்படுத்திக் கொடுத்துள்ளனர்.

உதாரணமாக சாஸ்த்ரம் எந்த ஸம்ஸ்கார கர்மாவை எந்தக் காலத்தில் பண்ணவேண்டும், ஸம்ஸ்காரம் பண்ணிக்கொள்பவனின் தகுதிகள், பண்ணிவைக்கும் தந்தை அல்லது அந்த ஸ்தானத்துக்குரியவனின் தகுதிகள் போன்ற நிபந்தனைகளை மட்டுமே கூறும். க்ருஹ்ய ஸூத்ரம் அந்தக் கர்மாவில் அடங்கும் க்ரியைகளை சுருக்கமாக அக்நிஸந்தானம், ஓளபாஸனம், பூர்வாங்கம், ப்ரதானம், உத்தராங்கம் என என்னென்ன அங்கங்கள் இருக்கவேண்டும் அதற்கு என்னென்ன ப்ரயோகங்கள்,

மந்த்ரங்கள் அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டும் என்பவற்றைச் கூறும்.

ஸம்ப்ரதாயமோ எந்த இஷ்ட தெய்வம், குலதெய்வத்தை முன்னிட்டுத் தொடங்கவேண்டும், யாரை ஆசார்யனாகக் கொள்ளவேண்டும், அக்கர்மாவில் யார் யார் இடம்பெறவேண்டும், யார் யாருக்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டும், என்னென்ன அலங்காரங்கள் செய்யவேண்டும், என்னென்ன வாஸனாதி த்ரவ்யங்கள் உபயோகிக்கவேண்டும், என்னென்ன துணிமணிகள் உடுத்தவேண்டும், எந்தெந்த நிறங்களை உபயோகிக்கவேண்டும், எவற்றை விலக்கவேண்டும், எவ்வாறு நகைகள் அணியவேண்டும், எங்கெங்கு எவ்வகைக் கோலம் போடவேண்டும், என்னென்ன வாத்யக் கருவிகள் இடம்பெறவேண்டும், என்னென்ன கேளிக்கைகள் நிகழ்த்தவேண்டும், என்ன பணியாரக்காய், என்னென்ன தின்பண்டங்கள் எத்தனை எத்தனை சீராக வைக்கப்படவேண்டும், என்னென்ன தளிகை வகைகள் சமைக்கப்படவேண்டும், அவை எவ்விதமாக பரிமாறப்படவேண்டும், யார்யாருக்கு என்னென்ன பரிசுப்பொருட்கள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பனபோன்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பலவாறும் மெருகேற்றி உற்சாகப்படுத்தக்கூடிய அம்சங்களை காலம் காலமாக பார்த்துப் பார்த்து புனைந்து அளிக்கப்பட்டது ஸம்ப்ரதாயமாகும்.

சாஸ்த்ரத்தை எக்காரணம் கொண்டும் மீறக்கூடாது; மீறினால் நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அதற்கான பாபம் நம்மிடம் சேர்ந்துவிடும்.

சாஸ்த்ரத்தை மீறினால் தான் மட்டுமே பாபியாவான். ஸம்ப்ரதாயத்தை மீறினால்

தன் சந்ததி அனைத்தையும் பாபிகளாக்குகிறவன் ஆவான்.

ஏனென்றால், ஸம்ப்ரதாயத்தை மீறுவதால் பாபம் ஏற்படாவிட்டாலும், ஸம்ப்ரதாயம் மீறப்படாமல் இருக்கும்வரையே கர்மாக்கள் உற்சாகத்துடன் அநுஷ்டிக்கப்படும். ஸம்ப்ரதாயம் கெடுமானால் கர்மாக்களில் ரசனையற்றுப்போய் ஈடுபாடு குறைந்து படிப்படியாக நசிந்துபோய்விடும். எனவே ஸம்ப்ரதாயத்தையும் எக்காரணம்கொண்டும் மீறாமல் காப்பாற்றினால்தான் பின்வரும் ஸந்ததியர் சாஸ்திரத்தை மீறாமல் கர்மாக்களை அநுஷ்டிக்க முடியும். எனவேதான் “தர்மோ ரக்ஷதி ரக்ஷித:” என்று தர்மத்தைக் காப்பவனை தர்மம் காப்பாற்றும் என பெரியோர் நல்வாக்கு.

ஆராய்ச்சி முன்னொடிகள்

ஆபஸ்தம்பரின் க்ருஹ்ய ஸாஸ்த்ரத்திற்கு வடமொழியில் கபர்த்தி, ஸுதர்சனாசாரியர், ஹரதத்தர் போன்றோர் வ்யாக்யானங்கள் அருளிச்செய்துள்ளனர்.